

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 52ο ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2009

Ο Άγιος Στυλιανός

Ο Άγιος Στυλιανός γεννήθηκε στην Παφλαγονία της Μικράς Ασίας όταν αυτοκράτορας του Βυζαντίου ήταν ο Μέγας Θεοδόσιος (379-395). Από την παιδική του ηλικία έδειξε τά σπάνια χαρίσματα της αγιότητας του, γι' αυτό οι συναξαριστές γράφουν ότι είχε αγιάσει από τότε που βρισκόταν στην κοιλιά της μητέρας του.

Ο Άγιος Στυλιανός είχε γονείς πιστούς χριστιανούς αλλά πλούσιους. Για τó λόγο αυτό θεώρησε ότι ήταν άδικο να είναι αυτός πλούσιόπαιδο κι άλλοι να μην έχουν να φάνε. Γι' αυτό μοίρασε τήν περιουσία που είχε στους φτωχούς μόλις πέθαναν οι γονείς του. Έγινε μοναχός και λίγο αργότερα με μοναδική περιουσία τó ράσο του αποσύρθηκε σέ ένα σπήλαιο της ερήμου για σκληρή άσκηση. Εκεί προσευχόταν και μελετούσε συνέχεια τήν Αγία Γραφή, ένω τροφή του έφερνε ένας Άγγελος.

Σιγά σιγά ή φήμη του άπλώθηκε. Πολλοί πιστοί από διάφορα μέρη του κόσμου πή-

γαιναν για να ώφεληθοούν ψυχικά και σωματικά. Η μορφή του, τά σοφά λόγια του, οι προτροπές του άλλαξαν τή ζωή πολλών ανθρώπων.

Ο Θεός έπιβράβευσε τήν άσκητική ζωή του Αγίου Στυλιανού μέ τή θαυματουργική δύναμη της θεραπείας των άρρωστων παιδιών. Πονεμένες μητέρες μέ φορτωμένα στους ώμους άνάπηρα και άρρωστα παιδιά έτρεχαν μέ πίστη κοντά στον Άγιο για να ζητήσουν τή θεραπεία των παιδιών τους. Μέ τήν προσευχή του πολλές στείρες γυναίκες απέκτησαν παιδιά.

Έκείνη τήν έποχή υπήρχε μιá θανατηφόρα άσθένεια από τήν όποία πέθαιναν

πολλά νήπια. Οί πιστοί γονείς έπικαλούνταν τó όνομα του Αγίου Στυλιανού και ζωγράφιζαν τήν εικόνα του, και έτσι μέ τή χάρη του Θεού και τή βοήθεια του Αγίου, γεννιούνταν ύγιη τά νεογέννητα και θεραπεύονταν τά άρρωστα παιδιά τους.

Ὁ Ἅγιος Στυλιανός συνέχισε νά θαυματοουργεῖ καί μετά τό θάνατό του. Τό λείψανό του εἶχε ταφεῖ μπροστά στό σπήλαιο ὅπου εἶχε ἀσκητέψει καί οἱ πιστοί προσεύχονταν νά μεσιτεῦει στόν Θεό γι' αὐτούς.

Ἀκόμη καί στίς μέρες μας ὁ Ἅγιος Στυλιανός θεωρεῖται προστάτης τῶν παιδιῶν καί προσβυεῖ πρὸς τόν Θεό γιά νά θεραπευτοῦν παιδιά ἀπό ἀσθένειες καί γιά νά ξεπεραστεῖ ἡ στειρότητα τῶν γυναικῶν.

Ὁ Ἅγιος παριστάνεται στίς εἰκόνες μέ ἕνα νήπιο σπαργανωμένο στήν ἀγκαλιά του πού

συμβολίζει ὅτι εἶναι ὁ προστάτης τῶν νηπίων. Λένε, μάλιστα, ὅτι τό ὄνομα τοῦ ἁγίου προέρχεται ἀπό τήν λέξη «στυλώνει» πού σημαίνει ὅτι στηρίζει τήν ὑγεία τῶν παιδιῶν.

Τόν βίο τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος ἔγραψε πρῶτος ὁ Στυλιανός Ρίκης στίς ἀρχές τοῦ 17ου αἰώνα. Ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει τή μνήμη του στίς 26 Νοεμβρίου.

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἐνορίας Γούδουρα

Οἱ ἅγιοι καί τὰ Ζῶα Ἡ ἡμέρωση ἐνός πεισματάρικου ἀλόγου

Ὅταν ὁ Γέροντας Παΐσιος ἦταν στό Μοναστήρι τοῦ Στομίου στήν Κόνιτσα, ἡ ἀφελφή του, ἡ Χριστίνα, τόν ἐπισκεπτόταν πολύ συχνά, γιά νά τοῦ πάει διάφορα τρόφιμα καί ροῦχα.

Μία ἡμέρα ἀποφάσισε νά τόν ἐπισκεφθεῖ μαζί μέ μία φίλη της καί, ἐπειδή εἶχε συγκεντρώσει ἀρκετά πράγματα, τά φόρτωσε ἐπάνω σ' ἕνα ἄλογο καί ξεκίνησαν. Ὅταν ὁμως ἔφθασαν σ' ἕνα πολύ ἀνηφορικό καί ἀπότομο σημεῖο, τό ἄλογο σταμάτησε καί δέν ἔλεγε νά κάνει βῆμα. Μάταια τό τραβοῦσαν οἱ δύο γυναῖκες ἀπό τό καπίστρι ... τίποτα δέν γινόταν. Μεταχειρίστηκαν καί ἄλλο τρόπο: πῆγε ἡ μία ἀπό πίσω του καί τό ἔσπρωχνε καί ἡ ἄλλη τό τραβοῦσε ἀπό μπροστά μέ τό καπίστρι. Πάλι τό ἄλογο δέν κουνιόταν. Ἀφοῦ λοιπόν μεταχειρίστηκαν μάταια ὅλα τά μέσα, ἔμεινε ἡ μία μέ τό ἄλογο καί τά πράγματα καί ἡ Χριστίνα πῆγε στό Μοναστήρι.

-Τό ἄλογο δέν θέλει νά περπατήσῃ, εἶπε στόν Γέροντα. Ὁρες τώρα προσπαθοῦμε, ἀλλά αὐτό δέν λέει νά κουνηθεῖ. Τί νά κάνομε;

-Δέν ἔχει τίποτα τό ἄλογο, τῆς εἶπε ὁ Γέροντας Παΐσιος. Ἐσεῖς εἶστε παράξενες. Γιά πᾶμε νά δοῦμε, ἂν εἶναι ἔτσι ὅπως τά λέω ἐγώ ἢ ὄχι!

Ξεκίνησαν λοιπόν, μπροστά ὁ Γέροντας καί πίσω ἡ Χριστίνα, καί ἔφθασαν στό σημεῖο ὅπου εἶχε σταματήσει τό ἄλογο. Ὁ Γέροντας ἔκανε τό σταυρό του, ἔπιασε τό σχοινί καί -χωρίς κᾶν τό σχοινί νά τεντωθεῖ- τό ἄλογο πειθήνια τόν ἀκολούθησε, ἀνέβηκε τήν ἀνηφόρα καί ἔφθασε μέχρι τό Μοναστήρι χωρίς νά προβάλει καμμιά ἀπολύτως ἀντίσταση. Οἱ δύο γυναῖκες θαύμασαν τόν Κύριό μας.

(Σκευος ἐκλογῆς, ἀπό τό βιβλίο τοῦ Σίμωνος Μοναχοῦ (ἐπιμ.), «Ἡ ζωοφιλία τῶν Ἁγίων καί ἡ ἀγιοφιλία τῶν ζῶων»).

Οι ἀπορίες μας...

-Τί εἶναι ἡ Ἁγία Ἀναφορά;

-Εἶναι τό οὐσιαστικότερο τμήμα τῆς θείας Λειτουργίας πού ξεκινᾷ μέ τήν εὐχαριστήρια εὐχή πρὸς τόν Θεό γιά ὅλα τά ἀγαθά πού μᾶς ἔδωσε. Τόν εὐχαριστοῦμε γιὰτί μᾶς δημιούργησε ἀπό τό μηδέν καί μᾶς πρόσφερε τή σωτηρία μας, ἀκόμη καί ὅταν ἀπομακρυνθήκαμε ἀπό αὐτόν, καί ἐπειδή μᾶς ἀξιώνει ὄλους κληρο καί λαό νά τελοῦμε τή θεία Λειτουργία. Ἀκολουθεῖ ὁ ἐπινίκιος ὕμνος «Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ...», ὅπως τόν περιγράφει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας (Ἠσ. 6,3). Ἡ ψαλμωδία αὐτοῦ τοῦ ὕμνου δείχνει ὅτι κατά τή Θεία Λειτουργία ὁ ἀγγελικός κόσμος καί ὁ ἀνθρώπινος ἐνώνονται σέ «κοινή ὕμνωδία», σύμφωνα μέ τόν ἅγιο Ἰωάννη Χρυσόστομο (PG 56, 71).

Στή συνέχεια ἡ εὐχή τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς ἀναφέρεται στίς προσπάθειες τοῦ Θεοῦ νά σώσει τόν κόσμο, μέ κορύφωση τόν ἐρχομό τοῦ Υἱοῦ Του στόν κόσμο καί καταλήγει στή διήγηση τῶν γεγονότων τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, ὅταν ὁ Χριστός ἴδρυσε τό Μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας. Μάλιστα τονίζει ὅτι σέ κάθε θεία Λειτουργία ἔχουμε μιά πραγματική ἐπανάληψη ἐκείνου πού γιά πρώτη φορά ἔγινε τότε στό Μυστικό Δείπνο. Ἡ εὐχή τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς ἀναφέρει τά λόγια τοῦ Χριστοῦ: «Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τήν ἐμὴν ἀνάμνησιν», γι' αὐτό καί τό συγκεκριμένο τμήμα τῆς εὐχῆς ὀνομάζεται «ἀνάμνηση».

Μέ τή φράση «Τά σά ἐκ τῶν σῶν σοί προσφέρομεν κατά πάντα καί διά πάντα», δηλ. «Σοῦ προσφέρουμε ἀπό αὐτά πού εἶναι ἀπόλυτα δικά σου γιά ὅλα πού μᾶς προσφέρεις» καί ἐνῶ ὁ λαός ψάλλει τόν ὕμνο: «Σέ ὕμνοῦμεν, σέ εὐλογοῦμεν...», φτάνουμε στήν κορύφωση τῆς θείας Λειτουργίας, δηλ. στήν ἐπίκληση τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, γιά νά καθαγιασθεῖ (νά μεταβάλλει) τόν ἄρτο καί τόν οἶνο σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ. Πρὸς τό τέλος τῆς εὐχῆς, ὁ Ἱερέας παρακαλεῖ τόν Θεό «ὅσοι κοινωνοῦν (ἀπό τά καθαγιασμένα Τίμια δῶρα) νά ἔχουν ἄγρυπνη τήν ψυχή, νά συγχωρηθοῦν οἱ ἁμαρτίες τους, νά ἔχουν τήν κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νά γίνουν μέλη τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, νά ἔχουν θάρρος ἀπέναντι στόν Θεό, νά μήν κατακριθοῦν καί νά μήν καταδικαστοῦν κατά τήν ἡμέρα τῆς θεϊκῆς κρίσης» (εὐχή τῆς ἐπίκλησης).

Ἀκολουθεῖ ἡ μνημόνευση ὄλων τῶν κατηγοριῶν τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, καί ἐξαιρετικά (ἐξαιρετικῶς) τῆς Παναγίας καί ἀμέσως μετὰ μνημονεύονται οἱ νεκροί καί οἱ ζῶντες (κληρός, λαός, ἄρχοντες, ὀλόκληρη ἡ οἰκουμένη). Πάνω ἀπό ὄλους τοὺς ζωντανούς εἶναι ὁ Ἐπίσκοπος, γι' αὐτό καί μνημονεύεται ξεχωριστά: «Ἐν πρώτοις μνησθήτη Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...», δηλ. «Κατά πρώτων θυμῆσου, Κύριε, τό ἀρχιεπισκόπο μας...». Τοῦτο συμβαίνει γιὰτί ὁ ρόλος τοῦ Ἐπισκόπου στήν Ἐκκλησία καί στή θεία Λειτουργία εἶναι σημαντικός, διότι στέκεται στή θέση τοῦ Χριστοῦ καί ἐκφράζει τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ εὐχή τῆς Ἀναφορᾶς τελειώνει μέ τή φράση: «Καί ἔσται τά ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὕμνων...», δηλ. «Ἄς εἶναι οἱ δωρεές τοῦ μεγάλου Θεοῦ καί Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μαζί μέ ὄλους σας», γιά νά ἀκολουθήσει ἡ προετοιμασία γιά τή θεία κοινωνία.

Δινίγματα

1. Ποιά μεγάλη λέξη έχει μόνο ένα γράμμα μέσα της;
2. Όρος είμαι τής Ελλάδας κι από τά πολύ γνωστά κι απ' τή μέση μου και κάτω θά μέ βρεΐτε στά χαρτιά.
3. Στο μαγειρείο μέ συναντᾶς, μέ ξέρουνε κι οί κήποι, πολλές φορές γιά μένα κλαΐς, χωρίς νά έχεις λύπη.
4. Κρυώνουνε τό καλοκαίρι, πράσινα φοροῦν παλτά. Μά σάν μποῦν τά πρώτα κρύα, τά πετοῦν ...μένουν γυμνά!
5. Ροῦχο σύννεφο φορεΐ, και θροΐζει ὡς προχωρεΐ. Καί χλωμαΐνει και χλωμαΐνει, μόλις τριῶν μηνῶν πεθαΐνει. Τί εΐναι;

Ἡ ἄκροστιχίδα τοῦ Μάρτυρα

Μ _____	Ἔτσι λέγεται ὁ θάνατος ὅσων θυσιάζονται γιά τόν Χριστό.
Α _____	Ἐορτάζεται μαζί μέ τήν ἐθνική εορτή τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.
Ρ _____	Ἡ γυναίκα τοῦ Ἰσαάκ.
Τ _____	Ὁ πρώτος Ἐπίσκοπος τῆς Κρήτης.
Υ _____	Ἅγιος πού ἡ μνήμη του τιμᾶται στίς 3 Ἰουλίου.
Ρ _____	Ἡ γυναίκα τοῦ Ἰακώβ.
Α _____	Προφήτης τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.
Σ _____	Διάκονος και Πρωτομάρτυρας τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄντιστοιχίση ἀρετῶν και παθῶν

Ἄντιστιχῆστε τίς ἀρετές μέ τά ἀντίθετά τους πάθη:

ΠΡΑΟΤΗΤΑ	ΑΝΥΠΟΜΟΝΗΣΙΑ
ΑΓΑΠΗ	ΕΚΔΙΚΗΣΗ
ΠΙΣΤΗ	ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ
ΚΑΛΟΣΥΝΗ	ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ
ΜΕΤΑΝΟΙΑ	ΚΑΚΙΑ
ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ	ΜΙΣΟΣ
ΣΥΓΧΩΡΕΣΗ	ΕΓΩΙΣΜΟΣ
ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ	ΑΠΙΣΤΙΑ
ΕΛΠΙΔΑ	ΒΙΑΙΟΤΗΤΑ
ΥΠΟΜΟΝΗ	ΑΜΕΤΑΝΟΗΣΙΑ

Ἄντιστοιχίση ἀρετῶν και παθῶν: 1. ΑΝΟΦΟΣ, 2. ΚΟΙΝΑΔΑ, 3. ΠΑΝΤΙΑ, 4. ΣΤΑΥΝΑΡΜΑΤΙΤΕΣ, 5. ΣΠΗΝΔΕΣ, 6. ΣΤΑΥΝΑ-ΚΤΙΤΕΣ, 7. ΑΚΑΝΟΠΕΔΙΟ, 8. ΦΗΑΙΣΤΕΙΟ, 9. ΟΡΟΠΕΔΙΟ, 10. ΦΑΡΑΤΙ, 11. ΚΑΜΠΟΣ, 12. Ἄνδρες ἄνθρωποι, 13. ΜΑΡ-ΠΑΚΕΑΝΟΣ, 14. ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ, 15. ΚΡΕΜΜΥΛΙΑ, 16. ΚΑΡΥΔΙΑ, 17. ΦΘΙΝΟΠΕΡΟ, 18. Ἄνδρες ἄνθρωποι, 19. ΜΑΡ-ΤΥΡΙΟ, 20. ΑΓΙΑ ΕΚΕΠΗ, 21. ΠΕΒΕΚΑ, 22. ΤΙΤΟΣ, 23. ΥΑΚΙΝΘΟΣ, 24. ΡΑΧΗΝΑ, 25. ΑΒΒΑΚΟΛΜ, 26. ΣΤΕΦΑΝΟΣ, 27. Ἄνδρες ἄνθρωποι, 28. ΠΡΟΣΟΧΕΣ, 29. ΠΑΝΑΓΙΑΘΟΣ, 30. ΡΟΘΕ, 31. ΟΝΗΖΙΜΟΣ, 32. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ, 33. ΕΣΘΗΡ, 34. ΥΠΟΜΟΝΗ, 35. ΚΕΡΟΥΒΙΜ, 36. ΝΑΙΟΣ, 37. Ἄνδρες ἄνθρωποι, 38. ΖΩΙΝΗ, 39. Ἄνδρες ἄνθρωποι, 40. ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΕΣ, 41. ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΙ, 42. ΑΙΤΕΛΟΙ, 43. ΑΙΤΙΟΤΗΤΕΣ, 44. ΑΝΥΝΑΜΕΙΣ, 45. ΑΡΧΕΣ, 46. ΕΘΟΥΣΙΕΣ, 47. ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΙ, 48. ΑΙΤΕΛΟΙ.

Κατασκευή: η κλειδοθήκη

Φτιάξτε μία κλειδοθήκη πού θά διακοσμήσει τό χώρο σας αλλά καί θά σᾶς διευκολύ-
νει νά μή χάνετε τά κλειδιά σας. Θά χρειαστοῦμε:

-Ένα κομμάτι ξύλου πάχους 1,5 ἐκ., μήκους 25 ἐκ. καί ὕψους 5 ἐκ. περίπου.

-Πέντε (5) πιαστράκια ἀπό αὐτά πού καρφώνουμε στους τοίχους γιά νά κρεμάμε κά-
δρα, καί τά καρφάκια τους.

-Δύο (2) πιαστράκια ἀπό αὐτά πού βάζουμε στά κάδρα γιά νά τά κρεμάμε.

-Χρῶμα γιά νά βάψουμε τό ξύλο.

-Μπογιές (ἀνάλογες μέ τό χρῶμα πού ἔχουμε ἐπιλέξει νά βάψουμε ἔτσι ὥστε νά φαί-
νονται πάνω στό χρῶμα).

-Άχρωμο βερνίκι.

Στό πάνω μέρος τῆς πίσω μεριάς τοῦ ξύλου, καρφώνουμε τά δύο πιαστράκια ἀπό τά
ὅποια θά κρεμάμε στόν τοίχο τήν κλειδοθήκη μας. Στή συνέχεια γυρνᾶμε τό ξύλο ἀπό
τήν ἄλλη μεριά καί στό κάτω μέρος του καρφώνουμε τά πιαστράκια, ἀπό τά ὅποια θά
κρέμονται τά κλειδιά, προσέχοντας νά τά τοποθετήσουμε σέ ἴσες ἀποστάσεις μεταξύ τους.
Μέ τό χρῶμα πού ἔχουμε ἐπιλέξει βάψουμε τό ξύλο καθώς καί τά πιαστράκια. Σέ περι-
πτωση πού θέλουμε τά πιαστράκια νά διατηρήσουν τό ἀρχικό τους χρῶμα, τά καρφώ-
νουμε ἀφοῦ ἔχουμε βάψει τό ξύλο.

Κατόπιν μέ τίς μπογιές σχεδιάζουμε πάνω ἀπό κάθε πιαστράκι ἕνα σχεδιάκι σχετικό
μέ τά κλειδιά πού θά κρεμάσουμε ἀπό κάτω (π.χ. γιά τά κλειδιά τοῦ αὐτοκινήτου ἕνα
αὐτοκινητάκι ἢ γιά τοῦ σπιτιοῦ ἕνα σπιτάκι κ.τ.λ.) ἢ γράφουμε τό ὄνομα τοῦ κατόχου
τῶν κλειδιῶν πού θά κρεμάμε ἀπό κάτω. Τέλος, μέ τό ἄχρωμο βερνίκι περνᾶμε ὅλη τήν
κλειδοθήκη ἕνα ἢ δύο χέρια, ὥστε νά διατηρηθοῦν τά χρώματα ζωντανά μέ τό πέρασμα
τοῦ χρόνου ἀλλά καί ἡ κλειδοθήκη μας νά καθαρίζεται εὐκόλα ἀπό τή σκόνη. Ἄν θέ-
λουμε περισσότερα πιαστράκια αὐξάνουμε ἀνάλογα τό μήκος ἢ τό ὕψος τοῦ ξύλου.

Κατηγορητικό Σχολεῖο Ἐνορίας Μύρτου

Ἡ ἀκροστιχίδα τῆς προσευχῆς

Π _____	Ἐπίθετο τοῦ Θεοῦ.
Ρ _____	Βιβλίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.
Ο _____	Ὁ Ἅγιος τῶν φυλακισμένων πού συνδέθηκε μέ τόν Ἄπ. Παῦλο.
Σ _____	Ὁ προστάτης Ἅγιος τῶν παιδιῶν.
Ε _____	Ἡρωϊκή γυναίκα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.
Υ _____	Ἐνα ἀπό τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Χ _____	Ἐνα ἀπό τά τάγματα τῶν ἀγγέλων.
Η _____	«... τῆς Δικαιοσύνης». Ἐτσι ἀποκαλεῖται ὁ Χριστός.

Χρωματῆστε τήν εἰκόνα τοῦ Ἑλληνα Στρατιώτη πού πολέμησε τό 1940 στά χιονισμένα βουνά τῆς ἄλβανίας

Στίς 28 Ὀκτωβρίου 1940, τά ξημερώματα, ὁ Ἴταλός δικτάτορας Μουσουλίνι ἔστειλε τελεσίγραφο στόν Πρωθυπουργό τῆς Ἑλλάδας Ἰωάννη Μεταξά καί ζητοῦσε ὁ ἰταλικός στρατός νά καταλάβει ἄμεσα διάφορα στρατηγικά σημεῖα τῆς Ἑλλάδας. Ὁ Μεταξάς ἀπάντησε «ΟΧΙ» καί μέ διάγγελμά του κάλεσε τόν ἑλληνικό λαό νά πολεμήσει γιά τήν ἀνεξαρτησία, τήν ἀκεραιότητα καί τήν τιμή τῆς Ἑλλάδας. Ἐτσι ξεκίνησε ὁ ἑλληνοἰταλικός πόλεμος στά ἑλληνοαλβανικά σύνορα, ὅπου γράφτηκε τό ἔπος τοῦ 1940. Λίγο ἀργότερα, στίς 26 Μαρτίου 1941 ὁ ἴδιος ὁ Μουσουλίνι ἀναγκάστηκε νά παραδεχθεῖ τήν ἥττα τῆς πάνοπλης Ἰταλίας ἀπό τόν ἑλληνικό στρατό στά βουνά τῆς Βόρειας Ἡπείρου.

Βωστό λάδος

1. Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνα μαρτύρησε νέα γιὰ τόν Χριστό, ἐπειδή ἀρνήθηκε νά θυσιάσει στό εἶδωλα.
2. Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνα ἦταν ἀρχοντοπούλα, ὄμορφη καί πολύ μορφωμένη.
3. Ἡ Φαυστίνα πρόδωσε τήν Αἰκατερίνα στό σύζυγό της αὐτοκράτορα Μαξιμιανό.
4. Ὁ ἀξιωματικός Πορφυρίων μαζί μέ 200 στρατιῶτες ἔγιναν Χριστιανοί, μόλις εἶδαν τήν πίστη τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης στό μαρτύριό της.
5. Ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ἐορτάζεται στίς 16 Νοεμβρίου.
6. Τό Μοναστήρι τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης στό Σινᾶ τό ἔχτισε ὁ αὐτοκράτορας Ἰουστινιανός τόν 6ο αἰ. μ.Χ.

Χαλβάς μέ σιμιγδάλη· Τό γλυκό τῆς Βαρακοστῆς

Υλικά:

- 2 φλιτζάνια τοῦ τσαγιοῦ χοντρό σιμιγδάλη.
- 1 φλιτζάνι λάδι.
- 2 φλιτζάνια ζάχαρη.
- 1/2 φλιτζάνι μέλι.
- 4 φλιτζάνια νερό.
- 2 κομμάτια κανέλλα.
- λίγο γαρούφαλλο.

Εκτέλεση: Βάζουμε σέ μιά κατσαρόλα τό νερό, τή ζάχαρη, τό μέλι καί τό γαρούφαλλο καί τά βράζουμε καλά (μέχρι νά ἀρχίσει νά κοχλάζει τό νερό). Σέ μιά ἄλλη κατσαρόλα βάζουμε λάδι καί τό ἀφήνουμε νά κάψει. Ρίχνουμε λίγο λίγο τό σιμιγδάλη ἀνακατεύοντας συνέχεια μέ μιά ξύλινη κουτάλα μέχρι νά ξανθύνει. Ἄν θέλουμε μπορούμε νά ρίξουμε ἀμύδαλα καί καρύδια. Συνεχίζουμε νά ἀνακατεύουμε σέ σιγανή φωτιά, γιατί ὁ χαλβάς καίγεται εὐκόλα, μέχρι νά ξανθύνει (ὄχι ὅμως νά γίνει πολύ σκοῦρος). Μόλις ξανθύνει καλά, σβήνουμε τό μάτι τῆς κουζίνας καί προσθέτουμε στόν χαλβά τό σιρόπι πού ἐτοιμάσαμε στήν ἄλλη κατσαρόλα. Συνεχίζουμε νά ἀνακατεύουμε μέχρι τό σιμιγδάλη νά ἀπορροφήσει ὅλο τό σιρόπι. Στή συνέχεια βάζουμε τό χαλβά σέ μιά μεγάλη φόρμα ἤ σέ μικρά φορμάκια καί τόν ἀφήνουμε νά κρυώσει. Ἀφοῦ κρυώσει, τόν ξεφορμάρουμε, τόν πασπαλίζουμε μέ κανέλλα καί τόν σερβίρουμε.

Καθηγητικό Σχολεῖο Εὐαγγελιστρίας Σητείας

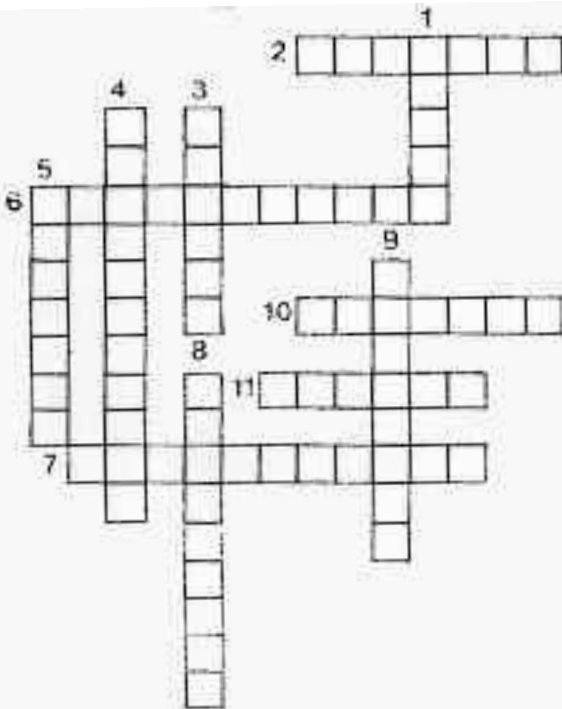

Κρυπτόλεξο: Τά 9 άγγελικά Τάγματα

Κ	Υ	Ρ	Ι	Ο	Τ	Η	Τ	Ε	Σ	Η	Σ
Δ	Γ	Σ	Α	Γ	Γ	Ε	Λ	Ο	Ι	Ε	Π
Υ	Γ	Α	Ε	Ο	Φ	Τ	Η	Υ	Χ	Ε	Α
Ν	Ε	Ρ	Η	Ρ	Χ	Θ	Δ	Ρ	Ο	Ρ	Ρ
Α	Α	Χ	Σ	Δ	Α	Σ	Α	Σ	Δ	Ε	Χ
Μ	Κ	Α	Σ	Π	Ο	Φ	Ν	Γ	Ι	Τ	Α
Ε	Ι	Κ	Ο	Μ	Α	Ν	Ι	Ε	Χ	Ε	Γ
Ι	Χ	Ε	Ρ	Ο	Υ	Β	Ι	Μ	Ι	Υ	Γ
Σ	Ζ	Π	Ε	Ξ	Ο	Υ	Σ	Ι	Ε	Σ	Ε
Ι	Α	Κ	Ρ	Γ	Θ	Ρ	Ο	Ν	Ο	Ι	Λ
Α	Π	Φ	Π	Β	Γ	Α	Ξ	Ο	Σ	Ρ	Ο
Π	Ξ	Η	Τ	Η	Ω	Σ	Η	Χ	Η	Μ	Ι

Νά βρείτε οριζόντια, κάθετα και διαγώνια τά 9 Άγγελικά Τάγματα.

Σταυρόλεξο

1. Μικρό βουνό. 2. Πεδιάδα που σχηματίζεται ανάμεσα σε δύο βουνά. 3. Ή πλευρά του βουνού. 4. Έτσι ονομάζονται οι κρυστάλλινες κολώνες που γίνονται από σταγόνες. 5. Σ' αυτές μπαίνουμε από μικρά ανοίγματα και παλιά ζούσαν μοναχοί. 6. Σταγόνα σταγόνα κρεμοῦν τά ωραιότερα κρυστάλλινα παραμύθια. 7. Έχει γύρω γύρω βουνά. 8. Το ... τής Σαντορίνης εἶναι άνεργό. 9. Ή πεδιάδα που εἶναι ἐπάνω σε βουνό. 10. Ή απότομη ρεματιά που στό βάθος της κυλάει ποτάμι. 11. Άλλιῶς ή πεδιάδα.